

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202279
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719202279.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a členiek senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne P. proti žalovanému Z., o zaplatenie 874,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. januára 2020, č.k. 13C/33/2019 - 55, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. m e n í tak, že žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov prvoinštančného konania.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník. Poukazujúc na ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podanou žalobou zo dňa 12.08.2019 sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy vo výške 874,72 Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Dňa 14.01.2020 bolo súdu prvej inštancie doručené písomné podanie žalobkyne, v ktorom uviedla, že žalobu berie v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť a vysloviť, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň so späťvzatím žaloby súhlasil aj žalovaný, ktorý uviedol, že nežiada trovy konania. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na to, že žalobkyňa späťvzatím žaloby procesne zavinila zastavenie konania, priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, hoci v návrhu na späťvzatie bolo uvedené, že v mimosúdnej dohode si ani jedna zo strán neuplatňuje trovy konania. Súd prvej inštancie uviedol, že znenie CSP neumožňuje súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadať na takúto dohodu. Súd rozhoduje o návrhu na náhradu trov konania bez návrhu a zároveň zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva viazanosť súdu znením mimosúdnej dohody čo do nároku na náhradu trov konania. Naviac zavinenie zastavenia konania sa posudzuje z procesného hľadiska a nie z hmotnoprávneho, a preto súd prvej inštancie neprihliadol na hmotnoprávny úkon a jeho znenie. Poukázal na to, že z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP zároveň výslovne vyplýva, že súd náhradu trov konania prizná tej strane, ktorá zastavenie konania nezavinila, a uvedená norma ustanovuje jednoznačne príkaz súdu, a nie možnosť priznať trovy, a to aj v prípade, ak z mimosúdnej dohody vyplýva, že trovy boli už niektorej strane uhradené ešte pred zastavením konania alebo, že si trovy nebude uplatňovať žiadna zo strán. Vzhľadom na vyššie uvedené o trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania späťvzatím žaloby a priznal náhradu trov konania protistrane v rozsahu 100 %.

2. Proti uzneseniu vo výroku II. o trovách konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa dôvodiac, že v späťvzatí žaloby je výslovne uvedené, že podľa dohody účastníkov si žiadna zo

strán neuplatňuje trovy konania. Poukázala na vyjadrenie žalovaného, že so späťvzatím žaloby súhlasí a trovy konania nežiada, pričom jeho vyjadrenie je opatrené pečiatkou a podpisom právneho zástupcu žalovaného. Napriek tomu súd prvej inštancie v napadnutom uznesení žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a konal tak v rozpore s návrhom účastníka a priznal mu nárok, ktorý si vôbec neuplatnil. Vzhľadom na uvedené navrhovala, aby bolo uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenené tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov podaného odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

4. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o trovách konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým bolo rozhodnuté o zastavení konania, odvolaním napadnuté nebolo a preto v tomto výroku je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplata sumy 874,72 Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, pričom podaním zo dňa 14.01.2020 vzala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť poukazujúc na mimosúdnu dohodu účastníkov, navrhujúc konanie zastaviť s tým, že žiadna zo strán si neuplatňuje trovy konania. Obsahom späťvzatia žaloby žalobkyne zo dňa 14.01.2020 bol aj súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby uvádzajúc, že náhradu trov konania nepožaduje. V prejednávanej veci súd prvej inštancie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou (§ 145 ods. 1 CSP). Zároveň o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP a žalobkyni uložil povinnosť uhradiť trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalovanému. Odvolanie žalobkyne smerovalo voči výroku II., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Dôvodila nesprávnym záverom súdu prvej inštancie o procesnom zavinení zastavenia konania.

7. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Je nesporné, že v danej veci došlo k späťvzatíu žaloby zo strany žalobkyne, v dôsledku uzavretia mimosúdnej dohody medzi žalobkyňou a žalovaným. Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne žalobcovi. Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu, túto môže na základe vlastnej úvahy aj bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon je prejavom autonómnej vôle žalobcu, s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania, teda je takou skutočnosťou, ktorá bezprostredne vedie k zastaveniu konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách.

12. Po preštudovaní súdneho spisu odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie nesprávne aplikoval zásadu zavinenia v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou, ktorá predstavuje sankčnú náhradu trov konania. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania

zo zásady procesného zavinenia. Ak by žalobkyňa žalobu vzala späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania alebo splnení toho, čoho sa domáhala, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobkyňa žalobu zobrala späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobkyňa.

13. V prejednávanej veci nevzhladol odvolací súd jednoznačné zavinenie zastavenia konania ani na jednej strane sporu, s prihliadnutím na dôvod späťvzatia - uzatvorenie mimosúdnej dohody.

14. Obe sporové strany zhodne uviedli, že žiadajú o trovách konania rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania mal vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie rozhodnúť podľa § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP a contrario. V danej veci, keďže medzi stranami došlo k mimoriadnej dohode, nemožno hovoriť o tom, že žalobkyňa späťvzatím žaloby procesne zavinila zastavenie konania; procesné zavinenie na zastavení konania z toho istého dôvodu nemožno pričítať ani žalovanému. Odvolací súd preto súladne s návrhom oboch strán sporu o trovách konania rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách prvoinštančného konania zmenil a žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 251 CSP. Zo spisu nevyplývajú žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalobkyne v odvolacom konaní, preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Lehoty ustanovené zákonom na vykonanie procesného úkonu stranami v konaní v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 neplynú (§ 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).